

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/1

av den 3 januari 2017

om förfaranden för identifiering av vattenfarkoster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU om fritidsbåtar och vattenskotrar

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 49.1 c, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en bättre tillämpning av det kodsysteem som krävs för identifiering av vattenfarkoster enligt direktiv 2013/53/EU, underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och öka öppenheten är det nödvändigt att fastställa minimiregler beträffande förfarandet för tilldelning och administration av den unika tillverkarkoden.
- (2) Det är lämpligt att fastställa att varje medlemsstat ansvarar för att utse en nationell myndighet eller ett nationellt organ som tilldelar den unika tillverkarkoden och som är en central kontaktpunkt för tilldelning och administration av tillverkarkoder.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för fritidsbåtdirektivet som inrättats i enlighet med artikel 50.1 i direktiv 2013/53/EU.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser om identifiering av vattenfarkoster, särskilt regler för tilldelning och administration av tillverkarkoder.

⁽¹⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 90.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *nationellt organ*: organ som utses av den nationella myndigheten i varje medlemsstat för att tilldela den unika tillverkarkoden.
- b) *land där tillverkaren är etablerad*: det land där tillverkaren har sitt säte, om det rör sig om en juridisk person, eller en fast adress, om det rör sig en fysisk person.
- c) *nationellt register*: register i varje medlemsstat där den unika tillverkarkoden för de tillverkare som är etablerade på medlemsstatens territorium förtecknas.
- d) *tredjelandsregister*: register på kommissionens kollaborativa plattform där den unika tillverkarkoden för de tillverkare som är etablerade i tredjeländer förtecknas.
- e) *medlemsstatsregister*: sammanställning av de nationella registren på kommissionens kollaborativa plattform.
- f) *register över anmälda organ*: register på kommissionens kollaborativa plattform där identifikationskoden för bedömning av färdigbyggd produkt förtecknas.

KAPITEL 2

SAMMANSÄTTNING AV VATTENFARKOSTENS IDENTIFIKATIONSNUMMER

Artikel 3

Vattenfarkostens identifikationsnummer

1. Ett identifikationsnummer för vattenfarkost (WIN) ska innehålla följande delar i följande ordning:
  - a) Tillverkarens landskod som anger var tillverkaren är etablerad.
  - b) Den unika tillverkarkoden som tilldelas av en medlemsstats nationella myndighet. Samma kombination av tecken som bildar en unik tillverkarkod som genererats av en nationell myndighet eller ett nationellt organ i en medlemsstat får dock också genereras av en nationell myndighet eller ett nationellt organ i en annan medlemsstat med en särskiljande beståndsdel som utgörs av tillverkarens landskod.
  - c) Ett unikt serienummer som tillverkaren tilldelar för vattenfarkostens identifiering och som används endast en gång av den tillverkaren. Samma kombination av tecken får dock också användas av en annan tillverkare med en särskiljande beståndsdel som utgörs av kombinationen av den unika tillverkarkoden och tillverkarens landskod.
  - d) Tillverkningsmånad och tillverkningsår.
  - e) Årsmodell som motsvarar det år då en specifik vattenfarkost avses släppas ut på marknaden.
2. Sammansättningen av vattenfarkostens identifikationsnummer ska uppfylla kraven i punkt 2.1 i bilaga I till direktiv 2013/53/EU.

KAPITEL 3

TILLDELNING OCH ADMINISTRATION AV DEN UNIKA TILLVERKARKODEN

Artikel 4

Tilldelning av den unika tillverkarkoden

1. Den unika tillverkarkoden ska tilldelas av medlemsstatens nationella myndighet eller nationella organ efter en begäran från en tillverkare eller dennes behöriga ombud i enlighet med artikel 6 eller artikel 7.
2. Den unika tillverkarkoden ska genereras och tilldelas en enda gång av medlemsstatens nationella myndighet eller nationella organ. Varje tillverkare får endast ha en unik kod för användning på unionsmarknaden.

Artikel 5

Nationell myndighet för tilldelning av den unika tillverkarkoden

1. Varje medlemsstat ska utse den nationella myndighet eller det nationella organ som ansvarar för tilldelning av den unika tillverkarkoden.
2. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om den nationella myndighet eller det nationella organ som fått i ansvar att tilldela den unika tillverkarkoden.

Artikel 6

Förfarande för tilldelning av den unika tillverkarkoden till en tillverkare som är etablerad i en medlemsstat i unionen

1. Innan tillverkaren släpper ut en vattenfarkost på unionsmarknaden ska den lämna in en ansökan, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten där ansökan görs, enligt vad som bestäms av myndigheten, om tilldelning av en unik tillverkarkod till den nationella myndigheten eller det nationella organet i den medlemsstat där tillverkaren är etablerad.
2. Den ansökan som avses i punkt 1 ska åtföljas av en kopia av ett dokument som styrker att tillverkaren är etablerad i medlemsstaten, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten där ansökan görs, enligt vad som bestäms av myndigheten.
3. Den nationella myndigheten eller det nationella organet ska efter att ha kontrollerat ansökan tilldela den unika tillverkarkoden i enlighet med artikel 4.
4. Varje medlemsstat ska säkerställa att den unika tillverkarkoden registreras i medlemsstatens nationella register. Dessa uppgifter ska göras tillgängliga för samtliga medlemsstater i medlemsstatsregistret.

Artikel 7

Förfarande för tilldelning av den unika tillverkarkoden till en tillverkare som är etablerad i ett tredjeland

1. En tillverkare som är etablerad i ett tredjeland eller dennes behöriga ombud ska, innan den släpper ut en vattenfarkost på unionsmarknaden, lämna in en ansökan, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten där ansökan görs, enligt vad som bestäms av myndigheten, om tilldelning av en unik tillverkarkod till den nationella myndigheten eller det nationella organet i den medlemsstat på vars territorium tillverkaren avser att släppa ut vattenfarkosten på marknaden. Ansökan får endast lämnas in i en enda medlemsstat.

2. Den ansökan som avses i punkt 1 ska åtföljas av en kopia av ett dokument som styrker att tillverkaren är etablerad i det aktuella landet, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten där ansökan görs, enligt vad som bestäms av myndigheten.
3. Vid mottagandet av en ansökan från en tillverkare ska den nationella myndigheten eller det nationella organet i medlemsstaten kontrollera tillgängliga kodkombinationer i tredjelandsregistret för att säkerställa att det är första gången som tillverkaren har lämnat in en ansökan till en medlemsstat.
4. Efter den kontroll som avses i punkt 3 ska den nationella myndigheten eller det nationella organet i medlemsstaten införa tillverkarens namn och adress i tredjelandsregistret för att indikera att medlemsstaten inlett tilldelningen av en unik tillverkarkod.
5. Den nationella myndigheten eller det nationella organet ska efter att ha kontrollerat ansökan tilldela tillverkaren den unika tillverkarkoden i enlighet med artikel 4. En tillverkare som är etablerad i ett tredjeland får endast tilldelas en unik tillverkarkod av den nationella myndigheten i en enda medlemsstat.
6. När den nationella myndigheten eller det nationella organet tilldelar en unik tillverkarkod till en tillverkare etablerad i ett tredjeland ska myndigheten eller organet registrera koden i tredjelandsregistret.

Artikel 8

Förfarande vid bedömning av färdigbyggd produkt

1. Vid bedömning av färdigbyggd produkt enligt artiklarna 19 och 23 i direktiv 2013/53/EU, då det anmälda organet på sitt ansvar ska anbringa vattenfarkostens identifikationsnummer, anges den unika tillverkarkoden genom identifikationskoden för bedömning av färdigbyggd produkt och ska tilldelas av den nationella myndigheten i den medlemsstat där det anmälda organet är etablerat.
2. Vid tilldelning av identifikationskoden för bedömning av färdigbyggd produkt ska de anmälda organen registrera koden i registret över anmälda organ.

Artikel 9

Avgifter

Medlemsstaterna får fastställa bestämmelser om avgifter för tilldelningen av den unika tillverkarkoden.

KAPITEL 4

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 januari 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande
